

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

redegørelse for ophavsretsproblemerne efter fremlæggelsen af den nordiske ophavsretskommissionens betænkning.

Det væsentligste spørgsmål, der har været rejst af både fru Ellen Strange Petersen og hr. Per Dich og nu hr. Lembourn, er spørgsmålet om det urimelige i, at ophavsmændene skal yde u-landshjælp, som det ellers er staternes opgave at yde. Man vil gerne have et tilsagn om, at spørgsmålet om kompensation til ophavsmændene vis u-landshjælpen bliver taget op. Jeg var glad for, at hr. Lembourn bekræftede, at Dansk Forfatterforening har tiltrådt de særlige bestemmelser for udviklingslandene, oven i købet i den for forfatterne mere ugunstige udformning, som disse bestemmelser fik ved revisionskonferencen i Stockholm i 1967, som er afløst af de blidere regler, der blev vedtaget i Paris i 1971. Jeg kan godt se, at der kan godt være noget rimeligt i, at de ophavsmænd, som eventuelt rammes økonomisk af de nye regler, får en eller anden form for kompensation, f. eks. via en bevilling under u-landsbistanden. Det er spørgsmål, der har været drøftet internationalt, især inden for UNESCO, og der skulle ikke være noget i vejen for, at man under udvalgsbehandlingen tog spørgsmålet op til nærmere undersøgelse. Der er dog det at sige til det, at spørgsmålets praktisk-økonomiske betydning for danske ophavsmænd er af meget begrænset omfang. Det bliver nok i første række engelske, amerikanske og franske ophavsmænd, der rammes. Men både England, Frankrig og Vesttyskland vil ratificere de nye u-landsbestemmelser, og vi har ingen underretning om, at man i disse lande vil træffe særlige arrangementer, der kan give ophavsmændene kompensation. Men det skal ikke forhindre os i at være et godt eksempel. Når alt kommer til alt, tror jeg, at de regler, der er blevet udarbejdet i Paris, er resultatet af et nært samarbejde med forlæggerne og forfatterne internationale organisationer.

I øvrigt synes jeg, at en række af de ting, der er blevet nævnt — bl. a. det, fru Ellen Strange Petersen nævnte om „korte afsnit“ i forhold til „dagsbegivenhed“ — er spørgsmål, der egentlig egner sig bedst til udvalgsarbejdet.

Jeg skal kun gøre den bemærkning i forhold til tv-transmissioner fra det kgl. teater,

at det er lykkedes at få en forsøgsordning sat i gang, og på baggrund af den, vurderet både fra seeres og kunstnernes side, må vi se, om det er værd at fortsætte.

Det tror jeg er den rigtige måde. Forsøgsordningen er startet, lad nu den køre, og lad os så tage spørgsmålet op om, hvordan det skal fungere i fremtiden.

Hr. Johan Philipsen talte om den videre fremtid. Det gjorde hr. Bernhard Baunsgaard også, der håbede, at vi kunne komme i 1973-74 samlingen med et nyt forslag. Det håb deler jeg ganske, og jeg er også optimistisk. Men jeg har i min fremsættelsestale sagt, at vi venter betænkningen fra den nordiske ophavsretskommission, som er forudsætningen for, at vi kan udarbejde det nye forslag. I det øjeblik den foreligger, skal vi gennemarbejde det og fremsætte det hurtigst muligt, måske tage en redegørelse først, og så afhænger spørgsmålet om, hvor langt vi kommer, af den politiske vilje, der findes her i folketinget.

Jeg skal tilføje, at i spørgsmålet om § 25 har jeg givet et løfte, og jeg ser ikke nogen som helst grund til, at den klarhed, som jeg efterlyser i min fremsættelse, ikke kan komme til stede, så jeg kan komme med det hurtigst muligt.

Bernhard Baunsgaard: Jeg håber, at klarheden omkring § 25 vil foreligge så tidligt, at vi kan nå at få den med i denne lovrevisión. Det vil være rimeligt og, så vidt jeg kan skønne, også påkrævet.

Når jeg kommer herop igen, er det imidlertid for at sige et par ord om den forsøgsordning, som har været i gang med det kgl. teater. Det er rigtigt, at det er rimeligt at afvente forsøgsordningens afslutning. Der er truffet en fast aftale mellem Danmarks radio og det kgl. teater om det — omsider. Det er naturligvis min personlige opfattelse, jeg nu giver udtryk for, og man kan fra det kgl. teaters side påstå, at jeg nok er lidt farvet i min indstilling. Men nu har jeg selv sagt det, og så kan de i det kgl. teater ikke lave vrøvl over det: jeg har helt bestemt på fornemmelsen, at det var svært at få den forsøgsordning truffet med det kgl. teater, og jeg har lige så klart på fornemmelsen, at noget af det bedste, der er sendt fra det kgl. teater, har været ganske glimrende fjernsyns-udsendelser. Man tænke blot på, da